

SPORTÁK

3/2003-2004 školní časopis 7. ZŠ Kolín

www.7zskolin.cz

3. číslo

5.-Kč

Úvodník

Co vám budu povídat....přijímačkové období za dveřmi a žáci se pilně učí, aby zvládli zkoušky na školu, kterou si vybrali jako cestu svým budoucím životem :o) Jarní prázdniny jsou už bohužel za námi a věřím, že vám všem, stejně jako mně, utekly jako voda a opět je tu

spousta a spousta učení, které se na nás sype ze všech stran. Ale pozitivní stránka je to, že školní rok nám zase uteče jako voda a my se budeme opět „povaloovat“ na rozžhaveném sluníčku u rybníka, kde bude hlava na hlavě. Kdybych ovšem já měl sám za sebe říct, jaké mám pocity z přijímaček, tak vám mohu říct, že zrovna příjemný pocit to není, ale na druhou stranu mě uklidňuje, že nás to dříve či později čeká všechny.

V letošním roce přichází ale „novinka“ v oblasti přijímacích zkoušek, kterou je projekt zvaný „SCIO“. Žáci naší školy si už podobnou práci od této společnosti zkoušeli vypracovat a jaké měli názory??? Od většiny žáků jsme slýchali, že se testy za 45 minut, které jsme na vyplnění 25ti úkolů z matematiky dostali, opravdu zvládnout nedaly. A jaké překvapení čeká naše letošní deváťáčky u přijímaček?? Od některých učitelů matematiky jsme se dozvěděli, že na úkoly, které budou vyplňovat už „naostro“ bude ještě méně času, než bylo v přípravě. Kromě matematiky ovšem čeká některé z nás i všeobecný test a test z českého jazyka. Takže „zlomte vaz“ a hodně štěstí.
-luk-

Tentokrát trochu jinak

Toto číslo se rodilo poněkud s obtížemi a i výsledek je poněkud jiný, než na který jste zvyklí. Důvodů je hned několik. Většina našich redaktorů je z devátých ročníků a jak již bylo v úvodníku napsáno, přijímačky se blíží, nervozita vzrůstá a všichni se snaží natlačit hlavy jakýmikoliv informacemi. Tomuto trendu podlehají i naši redaktoři, a tak se lhůty pro zpracování článků nedařilo dodržet. Zimní kurzy nám na termínech taky nepřidaly, a když už se články konečně sešly, přišel do pracovny informatiky jeden ze žáků naší školy a všechny články smazal. Děkujeme za zkušenost, že hloupost je stále mezi námi a vědomí zášti z toho, že někdo má úspěch a že ho něco baví, je stále na dosah. Dáme si lepší pozor. Pochopitelně se již nepodařilo ze záloh obnovit všechny články, a tak jsme začali znovu. Poprvé je obsahem našeho čísla příloha, jejíž tématem jsou družiny. Ty nám dodaly články o své činnosti a jako speciální bonus dostane každý z vás originální dílo z obrazové kolekce našich družinářů. Naše doporučení: výtvarné dílo dobře schovejte, protože nikdy nevíte, zda nemáte originál od budoucího Van Gogha.

Seznámení s radou

Přátelé a kamarádi, rok se s rokem sešel a naše rada se naprosto změnila. Nějací redaktoři přibyli, nějací zase odešli. Prostě, když to shrnu, redakční rada je od nového roku v novém kabátě. Určitě jste zvědaví, kdo pro vás vymýšlí váš skvělý školní časopis. Jestli ne, nevadí, my vám to stejně řekneme. Rozhodli jsme se, že vám v každém čísle představíme nějaké členy naší redakční rady. V tomto čísle se něco dozvíte o Ondrovi Cikánovi a Kláře Štichové.

1.Baví tě práce pro školní časopis?

2.Jak si spokojený/á s redakční radou?

3.Proč ses rozhodl/a pracovat pro školní časopis a od kdy jsi začal/a se psaním?

Ondra Cikán

1.Protože tady zatím nic pořádného nedělám, tak mě to zatím celkem baví.

2.Z redakční radou jsem určitě spokojený, spolupráce s ní mi nedělá problémy, naopak radost.

3.Neměl jsem totiž nic pořádného na práci a navíc pan učitel Šádek mne požádal o spolupráci, tak jsem to vzal. Jinak se psaním do časopisu jsem začal v září minulého roku.

Znamení ve zvěrokruhu: Kozoroh

Oblíbené jídlo: Sním všechno, co se dá sníst

Oblíbený sport: Baví mě velká škála sportů a nevím, který je můj nejoblíbenější

Oblíbený film: Jednoznačně večerníček

Oblíbený předmět: Zatím jsem na žádný nepřišel

Oblíbená kniha: Určitě nějaký tenký časopis

Klára Štichová

1.Práce pro Sporták je velmi zajímavá , proto se mi líbí psát články.

2.Redaktoři (kluci) jsou někdy protivní, zato redaktorky a náš „Velký bratr“ (p.uč. Šádek) jsou super! Ale abych nebyla tak přísná, s klukama to taky docela jde.

3.Přemluvily mě moje nejlepší kamarádky. V redakční radě jsem teprve krátce, proto uvidíte můj článek až v tomto díle Sportáku.

Znamení ve zvěrokruhu: Panna

Oblíbené jídlo: Nevybírám si

Oblíbený sport: Jízda na koni a lyžování

Oblíbený film: Všechno, na co se dá dívat

Oblíbený předmět: Žádný není

Oblíbená kniha: Téměř jakákoli

Úspěch při zápisu

Zápis do prvních tříd byl letos velmi úspěšný. Jako jediná škola v Kolíně máme tři první třídy. Díky informacím z ředitelství naší školy se nám podařilo zjistit, že sousední škola otevřela pouze jednu první třídu. Rozhodli jsme se, vás proto seznámit s některými údaji z historie naší školy.

Škola byla otevřena 30.8. 1982 a do provozu byl uveden pouze 1. pavilon, na kterém učilo 12 kantorů. O rok později byl otevřen 2. pavilon. Ve školním roce 1987/88 byla pro žáky otevřena tělocvična. V čele se vystřídali zatím 2 ředitelé (Smrkovský, Šourek). V současné době je ředitelem Mgr. Petr Strejček. Celkem na naší škole bylo 73 učitelů, z toho někteří zůstali a jiní odešli. Počet žáků se snižuje!! Například: ve šk.roce 1985/86 jich bylo 892 a v letošním roce „jenom“, 623. Avšak tento trend není jenom na naší škole, ale po celé České republice, protože u nás radikálně klesá porodnost!!!!

-dit, ann-

Lukášova naděje

Operaci za tři miliony korun podstoupí v Kanadě Lukáš Danda z Toušic na Kolínsku. Sedmiletý chlapec trpí Moebiovým syndromem, který postihuje především hlavové svaly a nervy. Jde o zřídka se vyskytující vrozenou vadu, při které pacient nemůže sevřít rty, pohybovat očima do stran ani ovládat výraz obličeje.

Lukášovu operaci nechtělo podpořit ani ministerstvo zdravotnictví a řada charitativních organizací. Záležitosti se ujali žáci kouřimské školy, kteří původně vyhlásili sbírku drobných mincí. Podle jejich vzoru začaly posílat příspěvky další školy (rovněž naše škola), desítky lidí, obcí i organizací. Na konto zřízené městem Kouřim přišlo celkem 721 645 korun. Zbývající peníze (asi 2 279 000) poskytne pražská firma. V Česku ještě nebylo toto onemocnění zaznamenáno.

Protože čeští lékaři nemají s náročnou operací zkušenosti, bude Lukáše operovat specialista z Toronta. Lukáš by měl k první operaci odcestovat v březnu, druhá by měla následovat v létě. Lukášova maminka má velkou šanci, že poprvé uvidí na tváři svého syna úsměv. Děkujeme všem z Vás, kteří jste jí to umožnili.

-ann-

Co nového v parlamentu

Ve školním parlamentu se projednávala naše schránka důvěry. Členové parlamentu si stěžovali na to, že schránka má tak trochu nešťastné umístění. Proto jsme se na parlamentu dohodli že se určí tři lidé, kteří budou živými schránkami důvěry. Proto považuji za důležité vás prostřednictvím našeho časopisu informovat, kdo má funkci „schránky“. Jsou to tito tři žáci: Zuzana Poláčková 8.A, Jan Vidrna 9.C, Petr Waschinger 8.C. Těmto žákům se můžete formou nějakého psaníčka nebo ústně svěřit. Ale funkce pevné schránky, která je umístěna v prvním patře druhého pavilonu určitě nekončí. Tito tři žáci by měli vykonávat svou práci asi takto: Přijde žák se svým problémem, sdělí ho jednomu ze tří žáků kteří jsou určeni pro řešení těchto problémů, daný žák to vyhodnotí a předá informace a závažnost problému některému z učitelů, kteří pro tuto práci budou určeni.

-vid-

Varování ministerstva zdravotnictví: kouření způsobuje rakovinu ... a ještě smrdíte!!!

Jak jste si jistě všimli, naše škola je zapojena do projektu „Zdravá škola“, ale bohužel ne všichni naši spolužáci přijali toto heslo za vlastní. Včera jsem jako obvykle četl velký poutač před naší školou právě s tímto nápisem, o to větší bylo ovšem moje překvapení, když jedna z mých spolužaček přiběhla do třídy a začala křičet : „ Na hajzlíku kouřej nějaký osmačky...a já zas nemám cíga.“ A opravdu, za chvíli vyběhla ze záchodu děvčata z jedné osmé třídy...Když jsem se na ně tak díval, říkal jsem si, proč to dělají...copak už teď nemůžou vydržet bez cigaret ani ve škole??? Sám za sebe můžu říct, že mi připadá moderní v dnešní době nekouřit, než smrdět na 10 metrů kolem sebe.

-luk-

Otázky pro nejoblíbenější učitele

V minulém čísle jsme vás seznámili s výsledky zatím nejrozsáhlejší ankety, která se kdy na naší škole provedla. Všichni žáci druhého stupně hlasovali pro nejoblíbenějšího učitele školního roku 2003/2004. První tři příčky této prestižní ankety obsadili pan učitel Šourek, paní učitelka Vaňková a Ivana Mikšová. Proto jsme se rozhodli, položit jim tři otázky.

1. Čím jste chtěl být, když jste byl malá/ý? Myslel/a jste si, že skončíte na zákl. škole?

JŠ: Asi každý člověk od dětských let uvažuje o tom, čím by chtěl jednou být. Já ve svých dvanácti letech jsem chtěl být nástrojářem, když jsem základní školu opouštěl, bylo z toho gymnázium. A před maturitou jsem uvažoval o vojenské technické akademii. Přiblížila se maturita a rozhodl jsem se pro učitelskou dráhu, netušil jsem, že je to rozhodnutí pro celý aktivní život.

IM: Každou chvíli jsem chtěla být něčím jiným. Že budu učit na základní škole, to jsem si opravdu nemyslela. A jestli je to konec? Tak to opravdu nevím.

JV: Rehabilitační sestra nebo učitelka ZŠ.

2. Určitě jste měl svého oblíbeného i neoblíbeného učitele. Co si myslíte o tom, že si vás žáci zvolili jako nejoblíbenějšího učitele na naší škole?

JŠ: Samozřejmě velmi rád vzpomínám na řadu učitelů, kteří mne učili. Byli pro mne jistým vzorem a později, když už jsem byl také učitelem, byli pro mne opět vzorem pro styl mé práce i v přístupech žáků. K té druhé části

otázky chci jenom dodat, že mne umístění překvapilo i potěšilo a touto cestou děkuji všem žákům za jejich přízeň při hlasování. Na zbytek té otázky by měl odpovědět spíše některý z žáků, který mi dal svůj hlas.

IM: Asi bych se měla polepšit. Nejoblíbenější učitel je přece ten první.

JV: Asi jako každý. Záleží na zajímavosti předmětu a jak ho žákům přiblížit. MATEMATIKA=NEZAJÍMAVÉ=PROBLÉM, proto se divím, že jsem na žebříčku tak vysoko.

3. Myslíte si, že by se mohlo zlepšit chování některých učitelů k žákům? A proč?

Tento problém má širší příčiny. Pozoruji, že ve společnosti se dosti tolerují projevy vypočítavosti, hrubosti, vydírání, nepravd. To se pak přenáší i do rodiny a potažmo do školy. Určitě je co zlepšovat a to nejen ve směru učitelů na žáky, ale i obráceně ve směru od žáků k učitelům a to je asi myslím cesta k posílení slušnosti i vzájemné úcty.

IM: Nevím o tom, že by se učitelé chovali k žákům špatně. A nemyslí si náhodou žáci naší školy, že by se mělo zlepšit také jejich chování k učitelům?

JV: A myslíte si, že si to žáci zaslouží (alespoň někteří?) Problém není ani tak v učiteli.

Odpovídali vám učitelé: JŠ=Josef Šourek, IM= Ivana Mikšová, JV= Jitka Vaňková.

Sporták má nový e-mail: sportak@7zskolin.cz
Těšíme se na vaše náměty a připomínky

Vzájemné chování učitelů a žáků

V předchozím článku jsme se ptali učitelů a o vzájemném chování mezi učiteli a žáky. Jejich odpovědi nás přivedli na myšlenku, zkusit formou úvahy vyjádřit svůj názor na dosti ožehavou otázku, která nemá ani správnou, ani špatnou odpověď. Pokud i vy máte svůj názor a nebojíte se ho zveřejnit, můžete tak učinit formou e-mailové zprávy na adresu sportak@7zskolin.cz, nebo osobním předáním článku některému z našich redaktorů.

Zuzana Poláčková

Je až neuvěřitelné, že každý z nás viděl svojí učitelku z první třídy jako bohyni, která ví vše a musí se k ní chovat s úctou. A teď? V tomto článku se zaměřím na druhý stupeň.

Všichni žáci mluví do výkladu učitelů, ale většina je drzá, směje se jim, shazují je před ostatními a dokonce jim i nadávají. Potom se ale nesmíme divit, že náš vyučující s pláčem uteče do sborovny, nebo v horším případě do ředitelny a stěžuje si ostatním členům učitelského sboru.

Každý sám ví, co si může dovolit, ale stejně většina žáků pokouší a snaží se upoutat pozornost. Všichni žáci nejméně stokrát řekli učiteli, že je nespravedlivý. Ale proč se nekouknou na sebe? U jednoho učitele strachem ani nedýchají a u druhého provokují, aby se rozčilil, což je ohromně vtipné. Záleží na tom, jaký má učitel respekt u svých svěřenců a také na jeho náladě.

V této době se děti nechlubí ostatním, jaké mají známky, ale spíš jaké dostaly poznámky, jak u toho vyučující křičel a jaký sklídl úspěch u spolužáků.

Nechci ovšem psát, že za všechny neshody můžou studenti, to ne. Taky by se mohli, nebo spíš měl vžít kantor do rolí žáků, čeká je období puberty, někteří ji už prožívají. To, že si holky nemůžou říct, že jim včera napsal ten sladkej kluk z Běčka a kluci si nemůžou sdělit, jak dopadl včerejší fotbal a kolik vyhráli ve Fortuně je pro ně hrozná představa. Bohužel se tyto problémy řeší nejčastěji při hodinách, sice si nikdo neuvědomuje, že to trápí učitele, kterého nikdo neposlouchá, ale nemyslí to zle.

Jedna z věcí, která by se dala vytknout učitelům je fakt, že když mají první hodinu, chovají se jinak, než při té poslední.

Víme, že je pěkná otrava vykládat jednu látku tři hodiny za sebou. Ale je nezajímavé, že vás třída před nimi rozzlobila, proto přece nemusíte křičet na ně.

To je jen můj názor, já jsem jen jedna ze stovek děcek na škole, ale každý by se měl zamyslet jen nad sebou. Samozřejmě mluvím hlavně k žákům, aby se více snažili, ale nejen oni. Asi každý kantor si musí klepat na hlavu, že jim chce radit jejich studentka, která asi těžko ví, co je to za povolání... Ale vaši žáci vám ji nevybral, oni můžou pouze více poslouchat, což jim neuškodí a vám přilehčí práci.

Učitele byste neměli brát jako soupeře, stejně tak oni nás, ale taky ne jako kamarády, se kterými si můžete dovolit vše. Už jen fakt, že jsou tady skoro vždy pro nás, je strašně moc...

Lukáš Čepelák

Jistě vás už také podobně jako mě napadlo při pohledu na chování některých žáků vůči učitelům, proč to dělají??? Vždyť učitelé jsou tu vlastně proto, aby své vědomosti přenesli nám, jakožto v životě téměř ještě nezkušeným žákům do našich hlav, tak proč se k nim chovat jako k nepřátelům? Nebylo by jednodušší s nimi vycházet jako s přáteli? Ano, samozřejmě bylo, ale bohužel se vždy najde některý jedinec, který tohle nikdy nepochopí a i nadále mu bude jedno, že zatímco on se bude do krve hádat s učiteli, bude jeho mozek tiše vyhřívat. Proč se tedy nechovat ke svým učitelům jako k přátelům? Proč se s nimi někdy nezasmát a v klidu nepopovídat o problémech, které vás tíží?? Vždyť od toho tu učitelé přeci jsou. Nebo snad právě vy nezastáváte ten názor, že by chodit do školy bylo mnohem jednodušší, když bychom nemuseli mít hrůzu z toho, co se zrovna dnes bude opět odehrávat?

Někdy ovšem není vina jen na straně žáků, ale i učitelů. Někteří učitelé jsou sprostí, agresivní a vybušní, jiní zase hodní, milí a přívětiví... Z toho vyplývá, že to, jak se budou učitelé chovat k nám, záleží především na tom, jak se budeme chovat my k nim... a naopak.

SCIO nanečisto

Ačkoli se to některým žákům nelíbilo, ve čtvrtek 8. ledna 2004 se jim dostali do ruky 3 testy Scio, které měly prověřit jejich znalosti a dovedností. Všechny deváté třídy ve Středočeském kraji se zúčastnili této akce a byly jim předloženy testy z matematiky, českého jazyka a obecných znalostí. Test z obecných znalostí obsahoval 60 otázek a byla na něj vyhrazena celá hodina. Následoval krutý test z matematiky, kde bylo 25 úkolů a byl na to velice krátký čas, pouhých 45 min!!! Jako poslední se psal test z českého jazyka, kde se objevilo 55 otázek a byl na to stejný čas jako na matematiku.

Co je vlastně scio?

Scio je malá, stále se rozvíjející organizace. Kromě toho že stále vyvíjí své testy, které prověřují znalost žáků na školách, je také aktivní právě v prezentaci svých zkušebních testů v celé republice. Hlavním zájmem této organizace je vybrat co nejlepší studenty do středních a vysokých škol. Organizace Scio vznikla 1995 a byla založena RNDr. Ondřejem Šteflem CSc., který je dodnes jejím ředitelem. Scio se kromě přípravy různých testů a zkoušek věnuje též šíření informací o problematice testování vůbec. Samostatnou kapitolou činnosti Scia je zpracování výsledků a z nich vyplývající analýzy. Z dat, které Scio shromáždilo, vznikly zajímavé studie o struktuře studentů středních škol, o rozdílech mezi gymnazisty a žáky odborných středních škol a obchodních akademií, o rozdílech znalostí studentek a studentů. Scio se stále více orientuje na využívání internetu ve vzdělávání. Od roku 2001 provozují detailní zkoušky přímo přes internet. Cílem Scia do budoucna je prosadit v co největší míře myšlenku profesionálně sestavených objektivních testů, u kterých záleží pouze na znalostech a dovednostech účastníka. Slovo SCIO znamená vím, či umím. Heslem nadace je Scio, quid sciam - vím, co umím. -vid-

Jak jsme uspěli???

Nyní, když už víte, co vlastně SCIO je a proč existuje, nezbývá snad již nic jiného, než vás seznámit s výsledky jednotlivých devátých tříd, které se zúčastnily testování nanečisto. Stejný test byl ve stejnou dobu rozdán 5812 žákům ve 151 školách a 274 třídách a my vám zde přinášíme pořadí, na kterém se umístily jednotlivé třídy naší školy.

OBECNÉ STUDIJNÍ PŘEDPOKLADY

- 9.A 75. místo z 274
- 9.B 249. místo z 274
- 9.C 17. místo z 274

V průměru jsme se v obecných studijních předpokladech zařadili na 68. místo.

ČESKÝ JAZYK

- 9.A 96. místo z 274
- 9.B 218. místo z 274
- 9.C 57. místo z 274

V průměru jsme se v českém jazyce zařadili na 111. místo.

MATEMATIKA-Právě matematika dopadla ze všech 3 oblastí nejhůře.

- 9.A 198 místo z 274
- 9.B 228 místo z 274
- 9.C 56 místo z 274

V průměru jsme se v matematice zařadili na 156. místo.

Z našich výsledků si každý lehce dokáže odvodit, že ne všechny patří zrovna mezi nejlepší a při pohledu do kalendáře zjistí, že přijímačky máme už za dveřmi... Nemyslíte, že právě teď je čas doučit se to, co vám dříve uniklo???

-luk-

5.B na jarních prázdninách

Já jsem jela na hory, kde se nás sešlo na 1 noc 25 lidí. Potom odjeli Pražáci. Druhý den jsme si půjčili na celý týden snowboard a jeli jsme do Jablonečku, kde sem se několikrát vymlátila. Pak jsem to musela půjčit Peťanovi, týden jsme si snowboard navzájem půjčovali (1 odpoledne já, 2 od. Péťa). Když jsme jeli v sobotu z večerního lyžování a taťka nás vzal na laně (to jsme si s tátou vymysleli,tak nás učil jezdit na vleku), kousek před chalupou jsem sebou švihla o zem, a z toho mi vznikla veliká modřina na zadku AUVEJS. A taky jsem si udělala něco s rukou, ta mě bolí ještě teď!!! Ale stálo to za to.
Kateřina Novotná

Akta X

V pátek 13., jsem si četla TOP DÍVKU AKT a X. Najednou jsem slyšela něco podivného, jako kdyby někdo otevíral dveře. Šla jsem se podívat, dělala jsem náměsíčnou. V hlavě jsem si říkala:" Jestli to na mě vybafne, tak omdlím." Víte, kdo to byl? Moje rodiče, vraceli se z večere. Oba se pak vyptávali, co to dělám a já to všechno vyprávěla a pěkně jsme se nasmáli.

Saša Mogyoródiová

Bezva prázdniny

S Aničkou jsme byly celý týden neustále spolu a dokonce jsme spaly na střídačku u nás a u Aničky. Moc jsme se těšily na první neděli, navštívily jsme kino – Hledá se Nemo. Pak jsme spaly u nás. V pondělí jsme jely k mojí babičce. Potom jsme zase spaly u Aničky. V sobotu jsme šly do fitnessu a stavily se pro Lucku a hrály jsme si ve třech. V neděli jsem měla zápas, Byl super, hlavně to, že jsme zakončení prázdnin oslavili v Mc Donaldu. Byly to super prázdniny (mohly být ale delší).

Michaela Podnecká

Můj týden prázdnin

V pátek to bylo dobré – jela jsem k babičce a tam do neděle spala. V neděli jsme dělali ovar z prasete, babička upekla prasečí ucho a děda si moc pochutnal, ale mě zkazil chuť. Od pondělí jsem se dívala na televizi. Bylo to fajn. Nejdřív, před prázdninami, byla nemocná sestra, pak taťka, po ní mamka a nakonec i náš pes. Nejlepší na tom bylo to, že rodiče nemuseli chodit o práce a já mohla chodit pomáhat babičce do obchodu. Byly to super prázdniny.

Lucie Bartáková

Prázdninový úklid a country tance

V pátek jsem byla se Zuzkou na country tancích, a když jsem přišla domů, jela jsem s Monikou k dědovi do Malína. Monika tam byla jen na víkend, já na celé prázdniny. Nudila jsem se, a tak jsem sahla po vysavači a vysávala, umyla jsem nádobí, ustlala postele, no, prostě jsem dědovi pořádně uklidila. Děda byl moc spokojený.

Přišla dost rychle neděle a bylo přede mnou vystoupení s kroužkem country tanců, kde jsem byla jako náhradnice. Jedna kamarádka ale onemocněla, proto jsem mohla místo ní tancovat.

Doma jsem si spočítala příklady z matematiky a připravila se do školy.

Johanka Králová

Poezie Gabriely Ubryové - 5.B

NAŠE TŘÍDA 5.B

Třída, to je komedie,
Stejná jako parodie.
Všichni se tam předvádí
A taky hrozně vyvádí.
Když tam přijde učitel,
Všichni rychle ztichnou
Katka už je u tabule,
Píše čárku nevinou.
Dopisy, ty jsou u nás specialita,
Každý den je v nich nová věta.

UKLÍZENÍ

Uklízení, to je věda,
Horší nežli vlastivěda,
Stejně jako počítání,
Stejně mě to pořád vadí,
stejně jako čeština,
je to pro mě blbina.

MONTY

Monty, to je chytrý pes,
Aportek vždy nese hned.
Monty je pes hrabavý,
slepice sousedům prohání,
za plotem je hned,
ale už zas běží zpět.

Víme o nich!?!

Škola, to je pro většinu z nás pojem spojený s učiteli, známkami, spolužáky. Ale víte o lidech, kteří se starají o chod školy? Nebo si snad myslíte, že úklid provedou kouzelná košťata a oběd uvaří skřítki jako v Bradavicích u Harryho Pottera?? Ne, opravdu ne. Jsou to zase lidé, z masa a kostí, kteří zajišťují čistotu na škole, opravují rozbité věci, připravují vám obědy. A věřte, že jim to moc neusnadňujeme. Zkusili jsme se jich zeptat na pár otázek.

Škola z pohledu uklízečky

Každému školákovi ráno škola začíná a odpoledne končí. Ráno přijdeme do budovy školy, a ani si neuvědomíme, že je všude чисто a pořádek. Nikde se neválejí papírky, obaly od sušenek, ubrousky od svačtin, láhve od pití a podlahy na chodbách a ve třídách jsou čisté.

Odpoledne pro nás s odchodem škola končí. Ale jen pro nás! Chci se zmínit o lidech, kterým s naším odchodem začíná práce. My na ně často zapomínáme a neuvědomujeme si, že „pár“ papírků pod skříň nebo odhozených jen tak po třídách se nerozplynou do země. Ale někdo je po nás bude muset uklidit. Sporták si na ně ale vzpomněl!!! Tak jsme se paní uklízečky **Kateřiny Křemenové** zeptali na pár otázek a tady máte odpovědi.

Od kdy jste na 7.ZŠ?

Od 5. 8. 2002

Jak vám vyhovuje chování žáků? Mají k vám respekt?

Někteří jsou v pohodě a někteří mi připadají jako z Marsu. Někdo ano, někdo ne. Mnozí nemají respekt ani k učitelům.

Myslíte si, že naši žáci jsou velice nepořádní? Nebo naopak?

Někdy bych potřebovala na tu haldu odpadků po zemi buldozer, bohužel se nevejde do školy.

Vycházíte dobře s učitelským sborem?

Myslím, že ano.

Najdou se i mezi našimi učiteli nějakí „nepořádní“?

Občas ano, nic hrozného.

Jak často musíte uklízet?

Každý den dopoledne a odpoledne.

Kolik vám tohle povolání bere času? Jak dlouho jste každý den průměrně ve škole?

Poměrně dost času, 8 hodin denně.

A co zdravotní potíže? Mám na mysli jestli vás nebolí záda, ruce a podobně?

Určitě záda a nohy, hodně se naběhám.

Vím, že je toto osobní otázka, ale proč zrovna tohle povolání „uklízečky“?

V dnešní době pro ženu s malým dítětem není lehké sehnat práci. Budto nevyhovuje pracovní doba nebo už jen ten fakt, že máte malé dítě je pro mnohé zaměstnavatele nevyhovující. A čekat až vyrostete se založenýma, zdravýma rukama nebudu, tak mě tady máte.

Myslíte si, že od té doby, co nám dali do tříd větší koše se něco změnilo? Máte méně práce?

Když jsem nastoupila, už tu byly, změnu namohu posoudit.

Když vy jste byla žákem ZŠ udržovala jste pořádek??

Ano. Není to takový problém hodit papír do koše. Zkuste to také!

Myslíte si, že kdyby naši žáci byli pořádní a veškeré odpadky, papírky a láhve házeli do košů, řádně se přezouvali a nedělali nepořádek z toho, jak neustále ničí nábytek, pomůcky a lavice, byla byste bez práce?

To určitě ne. Doma se přezouváte, házíte odpadky do koše a přesto uklízíte, prach je věčný.

Kdyby jste mohla, co byste ráda změnila?

Rozhodně vybavení, včetně nábytku na prvním pavilónu. A šatny, jsou nevyhovující.

Chtěla by jste něco vzkázat našim čtenářům?

Dětem bych chtěla popřát hodně úspěchů a dospělákům, ať ve zdraví přežijí ty vaše „telecí“ léta.

Děkujeme za rozhovor

-pet-

Rozhovor s kuchařkou – JANOU KOUKALOVOU

Jak probíhá váš všední den?

V jídelně pracujeme od 6.00 hod. do 14.30 hod. Mezi pracovní dobou máme malou polední přestávku od 10.00 do 10.30 hod., kterou obvykle využíváme na oběd.

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Moc jsem si přála být kadeřnicí, ale bohužel jsem nevyužila vhodnou chvíli a dodnes toho lituji... V životě by mě nenapadlo, že skončím v kuchyni.

Baví vás vaše práce? Máte dobrý kolektiv?

Ano, velice mě baví. Sestavu máme výbornou, patří do ní moje dlouholetá kamarádka.

Máte v jídelně každý svou práci?

Ano, každý má určité povinnosti, které musí za daný den splnit. Někdo myje nádobí a jiný vytírá či vaří. Každá den se to mění, dá se říci, že se točíme od jedné práce ke druhé.

Co byste změnila na svojí práci?

Přála bych si více mechanických prostředků, které by nám usnadnili práci, - bohužel to v dnešní situaci není možné.

Jste celkově spokojena?

Ano, nic jiného mi nezbývá (smích)!

-ZUZ-

7.A: Na lyžáku

„Hrozně se těším na lyžák“ Tak tohle byla nejčastější věta žáků 7.A na konci prosince. Čtvrtého ledna totiž sportovka vyrazila na lyžařský výcvik do Vítkovic. Počasí se vydařilo a také celý kurz probíhal v pohodě. Lyžovalo se na Aldrově nebo Vurmovce a na běžkách jsme dorazili na Rezek, někteří dokonce na Dvoračky. Večer nesměli chybět diskotéky a další zábavné akce

A co na to říkají Tomáš Kořínek se Simonou Kovaříkovou...?

1. Jaká byla sjezdovka? Co lyžařské podmínky?

T.K.: Sjezdovka byla dobrá, ale sníh byl namrzlý...

S.K.: Sjezdovka byla celkem v pohodě a lyžařské podmínky bez komentáře

2. Co běžky?

T.K.: Na běžky bylo hodně sněhu, nebyla žádná stopa a moc to nejelo.

S.K.: Nemám ráda běžky, takže to pro mě bylo utrpení.

3. Umíš dobře lyžovat?

T.K.: Řekl bych, že docela jo. Celá naše rodina lyžuje, takže lyžuji už odmala. K Vánocům jsem dostal nové lyže, a tak jsem je vyzkoušel.

S.K.: Podle rozdělení do skupin asi ano, ale já si to nemyslím.

4. Jak se ti tam líbilo?

T.K.: S počasím jsem byl spokojený a ubytování bylo taky dobré.

S.K.: Celkem ano.

Projektový den na 7.ZŠ Kolín

Činnost, která nás baví, nám jde lépe a pracujeme s chutí.

Ve čtvrtek 19. února 2004 byl obyčejný školní den. Přesto se žáci 4. a 5. tříd naší školy na tento den těšili. Byl pro ně připraven projekt, kde si témata vybrali již dříve. Poté očekávali, co se pod zajímavými názvy jako: Výlet do říše čísel, Putování s mimozemšťany, Hudební hrátky, Spisovatelská dílna, poznávání živých přírodnin, procházka po Kolíně a English party, vlastně skrývá.

Témata představovala předměty, které byly připraveny jinak – zajímavěji.

Zadané úkoly plnili žáci ve skupinkách, kde také uplatnili dovednosti i z dalších předmětů.

Svědomitá a poctivá práce učitelek byla znát. Děti byly nadšené a tato náplň hodin se jim moc líbila. Svědčí o tom i jejich slohové práce.

Vyučující 4.a 5.tříd 7.ZŠ v Kolíně

V pondělí až středu jsme se mohli zapsat na předmět, který nás baví. Já jsem si vybral matematiku. Jmenovalo se to Výlet do říše čísel. Když nastal čtvrtek, tak jsem šel k paní učitelce Jarošové. Ta nám tam nejprve vyprávěla, jak vznikla čísla. Pak jsme se učili rozlišovat čísla a číslice. Vymýšleli jsme jiné znaky za čísla, a to mě bavilo. Také jsme s těmi znaky počítali, a to bylo docela těžké. Nakonec bylo vyhodnocení. No, prostě se mi to líbilo a chtěl bych si to zopakovat. A šel bych znova na matematiku.
Jiří Průšek 5.C

Ráno jsme přišli do školy a šli jsme k paní učitelce Šmahelové. Plnili jsme různé úkoly na papír. Například: paní učitelka nám pustila hudbu a my jsme museli napsat, kdo to zpívá, na kolik not jsou doby, pojmenovat noty, a tak dále. Dále jsme soutěžili o nejlepší plakát hudebních nástrojů. Byly to super dvě hodiny a chtěl bych si to zopakovat. Ještě jsme dostali sladkou cenu. Bylo to super.
Ivo Jelínek 5.D

Rozhodl jsem se, že ve čtvrtek se budu věnovat tématu o Kolíně. Když jsme přišli do třídy k paní učitelce Tomsové, byly na lavicích papíry pro čtveřice. Paní učitelka nám řekla, ať si z desek vyndáme druhý papír. Bylo tam napsáno, že jsme na táboře poznali kamaráda Boříka. Rád by poznal kolínské památky a něco se o nich dozvěděl. Měli jsme mu cestu po památkách ukázat na mapě. Cestu jsme vyznačili barevnou pastelkou. Hledali jsme na mapě historické domy. Nakonec jsme měli vymyslet výzdobu domu, domovní znamení a určit, kam bychom ji umístili.
Jan Janda 4.B

Já jsem se přihlásila na přírodovědu, kde nás učila paní učitelka Dušková. Psali jsme na papír, co víme o savcích, hadech, obojživelnících a jiné zvěři. Potom jsme modelovali zvířata.

Zjišťovali jsme zajímavosti o bažantovi obecném a kachně divoké. Tento den se mi líbil, protože tam bylo hodně legrace. Chtěla bych, aby příště byly například výtvarné hrátky, protože mě výtvarná výchova velmi baví.

Markéta Blechová 4.C

V dílně začínajících spisovatelů s paní učitelkou Motákovou jsem se dozvěděla, co spisovatelé musí udělat s textem, než ho dají vytisknout. Psali jsme pohádky, které jsme vymysleli. Já jsem vymyslela pohádku O zakleté princezně. Než jsem pohádku začala psát, musela jsem udělat myšlenkovou mapu. Myšlenková mapa je rozpis věcí a postav, které se v ději objevují. Také jsme se učili postupné kroky při psaní. Nejvíce se mi líbilo vymýšlet pohádku. Chtěla bych ten den znovu zopakovat.
Aneta Čábelková 4.C

Ve čtvrtek jsme měli ve škole English party s paní učitelkou Šmejkalovou. Byli jsme tam žáci 4. a 5. ročníku. Na začátku party jsme se všichni paní učitelce anglicky představili. Ta nás rozdělila do skupin. Zpívali jsme anglické písničky, řešili osmisměrky a vymýšleli křížovky. Také jsme repovali vlastní jídelníček a hráli různé hry. English party se mi moc líbila a byly bych ráda, kdyby se zase uskutečnila.
Tereza Holíková 4.C

Putování s mimozemšťany bylo velmi zajímavé a jsem rád, že to organizovala paní učitelka Cindrová. Bylo celkem pět skupin. Já jsem byl ve skupině, která musela na slepé mapě vyhledat místo přistání. Zapisovat do slepé mapy, vyhledávat v učebnicích a plnit různé úkoly. Naše družstvo všech-

ny podmínky splnilo. Moc se mi to líbilo a doufám, že se něco podobného v budoucnu zase uskuteční.
Miloslav Moravec 4.C

Já jsem byl ve skupině č.2. Pomáhali jsme týmu mimozemšťanů, který se jmenoval Pollygot. Seznámili jsme je s naší planetou Zemí. Radili jsme jim např. jak Přivést rostliny na jejich planetu, kde rostliny vyhynuly. Soutěž trvala dvě hodiny, byla zaměřena na výuku vlastivědy. Moc mě to bavilo.
Cyril Koky 4.C

Končíme...v tričkách

Ta situace se opakuje každým rokem. 9. ročníky odcházejí a některé si na památku nechávají vyrobit trička, která jim budou připomínat dny prožité na naší škole. Letošní 9. A použila grafického umu Katky Motákové a Petry Salačové a na zadní stranu trička nechala nakreslit karikatury svých tváří. Sami můžete posoudit, jak se jednotlivá dílka zdařila a jak přesně onu osobu vystihují. Nám se to zdálo velice zdařilé, a proto jsme se rozhodli jim věnovat místo v našem časopise, protože rádi prezentujeme úspěchy našich spolužáků.

Bylo vysvědčení!

Pocity z vysvědčení

Jaký má asi pocit prvňáček, který dostane své první vysvědčení? Rádost, štěstí? Asi ano, protože je na něm ve většině případů jedna velká jednička. A jak se liší vysvědčení a pocity z vysvědčení u prvňáčka a třeba u takového osmáka nebo deváťáka? Hodně. Už od pohledu. Žáci vyšších tříd na tom „papíře“ mají místo jedné jedničky hned čtrnáct známek, a ne vždy jsou to jedničky. A pocity jsou absolutně odlišné. Rádost, štěstí? Většinou ne. Je jim to většinou jedno. Ráno se oblečou slušněji než jindy, vezmou si vysvědčení od třídní učitelky, s pošklebky spolužáků si vyslechnou všechny připomínky, co k tomu paní učitelka měla, donesou vysvědčení domů ukázat rodičům, s pošklebky vyslechnou, že to mohlo být lepší a že se mají víc snažit. Potom se jeden den valí doma v posteli a přinesou vysvědčení zase do školy. Po hodině nejspíš zase zapomenou, že nějaké vysvědčení bylo a začínají nové pololetí. Nový arch, v žákovské knížce nadepsané druhé pololetí. Někomu je to absolutně jedno, učí se pořád a na známkách není co vylepšovat. Někdo ale vylepšení potřebuje, a tak mu volný arch a podtržená žákovská přijde vhod. A co na závěr? Snad jen popřát, aby každý do toho druhého pololetí vkročil pravou nohou..

-cat-

Pololetní vysvědčení

L. Komnopáčová, 4.B

Pololetí uběhlo jako voda a už budeme dostávat pololetní vysvědčení. Mezitím jsme se naučili mnoho nového. V matematice jsem se učili počítat do milionu, v českém jazyce jsme se podrobněji věnovali slovním druhům... Přírodověda byla zajímavější než prvouka, protože jsme se toho naučili více. Ve vlastivědě jsme se dozvěděli o naší vlasti, o Kolíně, seznámili jsem se s pohořími, vodstvem, městy, s počasím, s nadmořskou výškou, podnebím a jinými zajímavými věcmi. Proto mne vlastivěda bavila. Přírodověda mne také bavila, protože jsme se učili o zvířátkách, vědě, technice... V angličtině jsme se seznámili s anglickým jazykem. I český jazyk a matematika mne bavila. Všechny předměty mne zajímaly.

Myslím, že se mi docela dařilo ve všech předmětech, ale musím přidat v tělocviku, protože mi moc nešla atletika. Šla mi vlastivěda, český jazyk, angličtina, matematika a docela i přírodověda.

Docela se těším na druhé pololetí. Budu se snažit co nejvíce, protože bych ráda složila zkoušky na gymnázium.

Bojují o naše životy

Třída 2.A byla na návštěvě záchranné služby v Kolíně. Měli i možnost nahlédnout do míst, kam by se snad nikdo z nás nechtěl dobrovolně dostat - do sanitky. Oni však nebyli v pozici zraněných, a tak si to tam každý užil.

Lucie Smetanová

V nemocnici se mi líbilo. Po prohlídce sanitky, kde jsme viděli různé přístroje, jsme se povozili na lehátku, pak jsme se koukli k řidiči. Dále se mi moc líbila projížďka v sanitce. V sanitce musí být vždy všechno na svém místě, aby lékaři mohli rychle pomoci pacientovi. Práce záchranářů je zajímavá, ale velice náročná.

Jiří Bejček

Jednoho lednového dne jsem s celou třídou 2.A a paní učitelkou Evu Cilovou navštívil stanici záchranné služby v Kolíně. Na dispečinku jsem si vyzkoušel, jak oznámit, že se můj kamarád zranil. Dozvěděl jsem se mnoho zajímavých a užitečných informací. Nakonec následovala projížďka sanitou.

Jelikož práce záchranářů je velmi náročná a denodenní setkání s lidskou bolestí a někdy i se smrtí je jistě pro mnohé z nás nepředstavitelné, požádali jsme o rozhovor Lindu Buřčovou, zdravotní sestru záchranné služby v Kolíně.

Jak dlouho pracujete na záchranné službě v Kolíně?

Na záchranné sl. Pracuji 5 let.

Kolik máte přibližně výjezdů za denní či noční službu?

Zatím jsem nepřišla na žádné pravidlo, kdy jezdíme více a kdy méně. Někdy nevyjedeme během služby vůbec (jsme rádi, že jsou lidé zdraví a nemají žádné problémy.) Jindy jezdíme tak, že máme co dělat, jak my v posádce, tak dispečerka, abychom všechno stihli!

Pro které případy jezdíte nejčastěji a jaký byl váš nejtěžší případ?

To vám nemohu jednoznačně říci. Většinou se jedná o starší lidi, kteří mají zdravotní problémy. A můj nejtěžší případ??? Každý výjezd je něčím zajímavý. To, co mnohdy vypadá hrůzostrašně, dobře dopadne a naopak. Víím, že je to zajímavé téma, většina lidí je zvědavá, co se kde stalo, ale my zdravotníci bychom měli o všech případech i pacientech mlčet. Nenarušovat jejich soukromí. Něco jako lékařské tajemství. Obecně, asi každému z nás vadí, když se něco stane dětem.

Jaké předpoklady musí mít člověk a co musí udělat pro to, aby mohl pracovat jako záchranář?

To je stejné jako s jakýmkoliv jiným povoláním. Práce ho musí bavit, motivovat a uspokojovat ho. V současné době již existují školy přímo pro zdravotnické záchranáře, ale každý z nás by se měl vzdělávat celý život.

Baví vás vaše práce a chtěla jste být záchranářskou odmalička?

Kdyby mně práce nebavila, nedělala bych ji. Přenechala bych své místo někomu, kdo by měl větší zájem a kdo by ji chtěl opravdu dělat. Jako dítě jsem měla sny, co bych chtěla dělat. Třeba být kosmonautkou, učitelkou, lékařkou, potápěčskou atd... Někdy mám pocit, že se mi to podařilo zkombinovat.

Co důležitého by měly děti vědět a umět, ocitnou-li se náhodou u nějaké nehody, nebo u někoho v ohrožení života?

Hlavně nesmí ohrozit samy sebe! Mnohdy stačí, když se snaží raněného alespoň slovně uklidnit, bavit se s ním. Je opravdu těžké někomu pomoci, když k tomu nemám žádné pomůcky, bojím se, abych neublížila ještě více. Je dobré, aby děti věděly, co dělat, aby nezapadl jazyk nebo jak se staví krvácení. Mnohdy stačí vědět alespoň to, na jaké číslo zavolat. Určitě všichni víte, že hasiči mají linku 150, záchranná služba 155 a policie 158.

L. Smetanová, 2.A

Vaše práce je fyzicky i psychicky náročná. Často jezdíte k těžce raněným či dokonce k mrtvým. Jak se po práci odregováváte, jak relaxujete?

To je asi stejné jako u ostatních lidí. Já osobně sportuji, hodně čtu, chodím do kina a snažím se dál vzdělávat. Studuji jazyky a čtu odbornou literaturu.

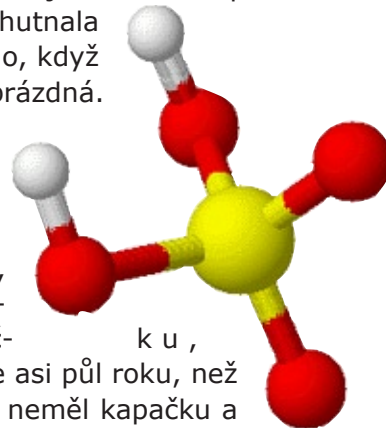
Děkujeme...

Neuvěřitelný příběh

Slohová práce Michala Lepšího z 9.A nám opravdu nahnala hrůzu a tak jsem se rozhodli podělit o tento příběh i s vámi.

Jak jsem vypil kyselinu H₂SO₄

Už je to opravdu dlouho, co se to stalo, a tak se budu snažit si vzpomenout. Stalo se to, když mi bylo 6 let. Přišel jsem domů ze školy a byl to úplně normální den, dostal jsem žízeň, a tak jsem se šel napít do kuchyně. V tu chvíli nikdo nebyl doma, takže na mě nedával nikdo pozor. Sáh jsem po láhvi a napil jsem se, ale ještě jsem nevěděl, co piji. Kyselina, kterou jsem vypil, chutnala jako normální perlivá voda. Takže jsem nic nezapozoroval. Vše se teprve rozjelo, když přišla mamka domů a viděla, že láhev, ve které byla kyselina sírová, je poloprázdná. Okamžitě jsme jeli do nemocnice, kde do mě začali lít vodu, aby se kyselina zředila. Během pár minut přijela sanitka a okamžitě jsme jeli do pražské nemocnice Motol. Tam na nás už čekali doktoři, kteří mě hned vzali na operační sál. Co se dělo tam fakt nevím (a ani mě to nezajímá). Když jsem se probudil, byl jsem na jednotce intenzivní péče. Všude okolo mě byly různé přístroje, které pořád pípal. Skoro jsem nespál, protože každou noc mě budili na testy. Ještě jsem se zapomněl zmínit o tom, že jsem měl v nose nějakou hadičku, kterou jsem jedl a dostával prášky tekutou formou. A takhle to bylo v Motole asi půl roku, než jsem se dostal na normální oddělení. Tam už to bylo volnějši a hlavně jsem neměl kapačku a tyhle blbosti. Ale pořád jsem dostával tekutou stravu. Když jsem byl propuštěn do domácího léčení, tak tohle všechno pokračovalo, ale byl jsem doma, a to bylo v tu chvíli hlavní. Pak už jsme tam jezdili akorát na kontroly a při té poslední jsem tam zůstal dva dny a vyndali mi tu hadičku z nosu. Tak už jsem pokračoval v normálním životě. A hlavně jsem měl štěstí, že jsem nemusel opakovat první třídu, protože jsem fakt dost zameškal. V té době jsem si vůbec neuvědomil, že mohlo být po mně. Ale už je to za mnou, takže je to jen minulost a to jsem rád.

Drogy-úvaha

Drogy, většina z nás si pod tímto slovem představí injekční stříkačky, nelegální prášky, marihuanu a jiné státem zakázané věci. Ti dospělejší ví, že v naší zemi je dovolené kupovat si cigarety, alkohol, povzbuzující prášky, na kterých také často vzniká závislost.

Málokdo z nás si dokáže uvědomit, že jsme svým způsobem všichni závislí. Malé děti na mamince, dospělí na práci apod... Existují i lidé, kteří by bez kávy nevylezli z postele, nebo kdyby si nemohli zaběhat, byli by strašně nervózní. Jsou i tací, kteří jsou závislí na svém povolání, a proto mnohdy přicházejí o své rodiny. Lidé mohou být závislí opravdu na všem, třeba starší paní mají rády čajový dýchánek s přítelkyněmi.

I já jsem závislá, na čokoládě, pokud nemám alespoň malou čokoládu, dokážu být strašně protivná. Někomu můžu přijít k smíchu, ale znám příběh dívky v mém věku, která měla můj problém. Dopracovala to tak daleko, že denně snědla 3kg čokolády, když ji neměla, přicházely na ní abstinční příznaky ve tvaru hysterických záchvatů, skončila na psychiatrii. Hrozné, že? A přitom to začalo tak nevinně; Kdo z nás nedostal čokoládu za odměnu?

Ale vím, že těchto případů je méně než těch, ve kterých se lidé z cigaret dopracují přes marihuanu a hašiš až na kokain a heroin. Drogy se dělí na lehké a těžké, lehké se kouří a těžké se požívají několika způsoby. Drogy tady byly, jsou a budou, záleží jen na nás, jak se rozhodneme.

Říká se, že člověk má v životě zkusit všechno, ale pokud se to člověku zalíbí, tak je velmi malá šance, že se této návykové látce úplně zřekneme...

-ZUZ-

Zdražilo se pití a nikdo nám nic neřekl...

Zajisté jste si všimli, že se nám na naší škole ve školním automatu zdražili nápoje. Já jsem si toho všiml, když jsem si šel nápoj koupit. Se svými 15 korunami jsem si bohužel na první pokus nic zakoupit

nemohl. Musel jsem tedy požádat svého kamaráda o zapůjčení 1 koruny. Na druhý pokus se mi konečně podařilo zakoupit si pití. V podstatě se nic závažného nestalo, až na to, že jsem zbytečně ztratil čas běháním nahoru a dolů a sháněním někoho ochotného, který by mi tu korunu zapůjčil. Proč? No přeci proto, že nás nikdo neinformoval, ani na školním parlamentu, ani formou školního rozhlasu. Ptáte se proč vlastně přišlo zdražení nápojů? Na to vám sice jednoznačně neodpovím, ale myslím si, že každý obchodník(firma) se snaží vydělat co nejvíce peněz. Na tom by ještě nebylo nic zarážejícího, ale když do našeho milého automatu vhodíte místo patnácti korun šestnáct a mnohdy vám nevypadne ani pití, ani žádné peníze, je to docela k naštvání. A když to oznámíte nějaké učitelce a ona vám odpoví: „Co s tím mám JÁ dělat?“, tak máte hold asi špatný den a smůlu k tomu... To se hold někdy stává☺. Proto jsem se snažil vypátrat, proč se vlastně zdrazilo pití. Napadlo mě, že by to mohlo být proto, že naše republika vstoupí do Evropské unie, to je ale až 1. května... Tak jsem nevypátral rozumný podnět ke zdražení nápojů ve školním automatu.

-vid-

Karlštejn

Kryštof Nemčok, 4.B

Ráno jsme se sešli v naší třídě. V půl deváté u autobusu. Cesta uplynula jako voda a už jsme tady. Vystoupili jsme z autobusu a čekali, až se seřadíme. Šli jsme do muzea betlémů. Sotva jsme vešli dovnitř, tak tam byly okousané perníkové betlémy. Nejvíce se mi líbil poslední, pohyblivý betlém. Po betlémech jsme šli do muzea voskových figurín. Než jsme přišli k budově, tak jsme spatřili golema. Škoda, že nemám šém! Vešli jsme dovnitř a hned naše třída šla do zrcadlového kina. Když program skončil, tak jsme museli ještě chvíli počkat, než půjdeme do muzea voskových figurín. A už je to tady! V muzeu byl zvětšený prostor zrcadly. Viděli jsme tam např. měnicí se bílou paní, Marii Terezii, Václava Havla a na konci byl dobrý voják Švejk. Potom jsme si mohli něco koupit. Vyšli jsme ven a měli jsme rozchod na půl hodiny. To jsme s Honzou šli do venkovního stánku. Když jsme se všichni sešli, tak jsme šli do autobusu. Cesta utekla jako voda a už jsme zase doma. Celá exkurze se mi moc líbila.

Máchová, 4.B

O EGYPTĚ s paní učitelkou Mikšovou

Jak dlouhý byl let z Prahy do Sharm-el-Sheiku a jak jste ho prožívala?

Let trvá skoro 4 hodiny. Cestou zpátky bylo jasno, viděli jsme horu Olymp, Nil.....Nádhera!

Ochutnala jste nějakou egyptskou specialitu?

Na hotelech se stravujete formou švédských stolů. Myslím, že nikdo si nemohl na jídlo

stěžovat. Spíše naopak. Specialitu bych musela ochutnat někde na ulici, v nějakém stánku.

A tak odvážná zase opravdu nejsem

Byla jste na káhirském trhu? Prý je to ne-smrtelný zážitek.

Byla, ale to se nedá popsat, to se musí zažít.

Navštívila jste pyramidy? Jaké to bylo?

Pro mě trochu zklamání. Asi by si tyto památky zasloužily více úcty.

Více se mi líbil výstup na Mojžíšovu horu.

V jakém moři jste se koupala?

V Rudém. A je to opravdu krásné moře. Teplé, plné života.

Na jakou věc, kterou jste si přivezla jste pyšná?

Na ručně vyrobený papyrus.

Jak byste porovнала mentalitu lidí u nás a v Egyptě?

To se asi nedá za 10 dní poznat. Ale setkala jsem se s lidmi milými, vstřícnými.....

Svezla jste se na velbloudech?

Ano. A opět zážitek, na který asi nezapomenu. Každopádně pohodlné to opravdu není.

Děkujeme za rozhovor
-bep-

Náměty a připomínky k našemu časopisu vhažujte do redakční schránky nebo pište na e-mail: sportak@7zskolin.cz

Redakční rada: Lukáš Čepelák(-luk-); Ondřej Cikán(-cik-); Jan Vidrna(-vid-); Běla Šimonová (-bel-); Petra Šuchová(-pet-); Dita Šourková (-dit-); Kateřina Jůzová a Tereza Marková (-kaT-); Anna Hrudková (-ann-); Klára Síchová (-kla-); Katka Hübnerová (-kac-); Zuzana Poláčková (-zuz-)

Grafická úprava: Filip Šádek(-fil-)

Vydavatel: Základní škola Masarykova 412, Kolín 3

Stránky naleznete i na adrese www.7zskolin.cz - sekce Školní časopisy